

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliarvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Synodvs Nicæna II. Generalis. Sub Hadriano papa I. anno DCCLXXXVII.

Parisiis, 1644

Exemplar literarum quae missae sunt ad summos sacerdotes & sacerdotes Antiochiae, Alexandriae, & sanctae ciuitatis, a Tarasio sanctissimo & beatissimo patriarcha Constantinpoleos.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15473

ANNO
 CHRISTI
 787.

ἄξιόμην πρὸς τὸν αἰαγῶδ' ἑμεῖς, & εἴθ' οὕτως τὰ ἀνήγερα αὐτῶν.

Ἡ ἀγία πύσδος εἶπεν· ἠαγῶδ' ἠ-
 πωσαν.

Καὶ ἀέγω Στέφανος ὁ θεοφιλέ-
 ταιος διάκονος & νοτάριος τῶν διαγῶν
 πατριαρχικοῦ σεκρέτου.

Ἴσον γραμμασιον ἄποσταλῆσι πρὸς
 τῶν δεχηρεῖς καὶ ἱερεῖς Ανπο-
 χίας, καὶ Αλεξάνδρείας, & τῆς
 ἀγίας πόλεως, πρὸς Ταρασίου τῶν
 ἀγιοπάτου & μακαριωπάτου οἰ-
 κουμηνικοῦ πατριαρχου Κωνσαν-
 τνουπόλεως.

ΠΟΛΛΑΙΣ & μεγάλας πρὸς
 νοίας κύριος ὁ θεὸς τῶν ἡμῶν ἀ-
 δεσπῶν βίους διδύμων τε καὶ διεξά-
 γων, & ἡ ἐλθασιν τ' ἐκείνου ζωῆς κηδε-
 μονικῶς ὀδηγῶν· χωρὶς γὰρ αὐτοῦ ἐχθρῶ-
 τος εἶδεν, ὅτι καὶ αἱ ψυχῆς τ' κεφαλῆς ἡμῶν
 ἠελθμηνύρα εἰσὶν αὐτῶν· καὶ μετ' ἐν τῷ
 τ' λαϊκῶν πάλματι ἕως τ' νῦν ἠελθμην-
 ἠμῶν, καὶ τῆς βασιλικῆς ὑποηρεσίας
 ἐντεταμένον, ἐκ οἷδα οἷς κρίμασιν αὐ-
 τῶν γινώσκει· εἰς δῶλον δεχηρεπικὸν
 ἀνεβίβασε, πρὸς τῆς βιαίας παρὰ
 τῆς τῆς ἀληθείας πρὸς μάχων δισεβε-
 σαίων καὶ ὀρθοδόξων βασιλέων ἡμῶν,
 καὶ ἀγιοπάτων ὀπισκοπῶν τε καὶ κλη-
 ρικῶν, εἰς ἐμὲ ἡγουμηνικῶς διὰ ἀναγκα-
 στικῶς ὑποκύνφας ὑπένδισα, καὶ τῶν
 τῆς ὑποακοῆς καρπὸν ἀρέψαται πύ-
 ποις ἀπέδωκε, καὶ παρακαλῶ τῶν
 πανίεροις ὑμῶν, ὡς μὲν πατῆρας μικρο-
 ψυχῶν τα βακίηλα διωάμεως, τῆς
 πατριαρχικῆς ὑμῶν διδασκαλίας ὑπο-
 σπείλαι· ὡς δὲ ἀδελφοὶ τῆς κα-
 θαρῆς ὑμῶν βίχης βοηθεῖν ἡμῶν, τῆ
 τῶν θεοῦ πανοπλία πρὸς τὰς μεθοδείας

sacerdotes orientis, prius le-
 gantur; & ita rescriptæ ea-
 rum.

Sancta Synodus dixit: Le-
 gantur.

Et legit Stephanus diaconus
 Deo amabilis & notarius vene-
 rabilis patriarchici secreti.

*Exemplar literarum quæ mis-
 sæ sunt ad summos sa-
 cerdotes & sacerdotes An-
 tiochia, Alexandria, &
 sanctæ ciuitatis, a Tarasio
 sanctissimo & beatissimo
 patriarcha Constantinopo-
 leos.*

MVLTA & magna proui-
 dentia Dominus Deus
 hominum vitas regens & pro-
 trahens, atque prouentum vi-
 tæ vniuscuiusque consulte de-
 ducens (sine ipso namque fa-
 ctum est nihil, quia & capilli
 capitis nostri numerati sunt ei)
 & me in laicorum ordine vsque
 nunc connumeratum, & im-
 perialibus ministeriis deputa-
 tum, nescio quibus iudiciis (ipse
 scit) in cathedram pontificalem
 euexit, hortatu valido a verita-
 tis propugnatoribus, piissimis
 videlicet ac orthodoxis impe-
 ratoribus nostris, atque sanctif-
 fimis episcopis, seu clericis, in
 me violenter effecto: cui suc-
 cumbens annui, & obedientiæ
 fructum his carpendum com-
 misi. Et rogo vos sacratissimos,
 vt tamquam patres me pusilla-
 nimem baculo potentia, id est,
 paternis vestris magisteriis ful-
 ciatis, & veluti fratres puris ora-
 tionibus vestris nos cum arma-
 tura Dei contra versutias anti-

qui hostis adiuuetis, atque fluctibus inuicem surgentibus vacillantem gubernetis, quatenus pertingam ad portum voluntatis Christi Dei nostri. Est enim prorsus apud nos quoddam prælium sine ferro, dum sermones iaciant & iaciantur. Sed triumphale habemus trophæum, veritatem quæ non vincitur. Deinde quoque & procellis vehementibus inspirantibus, in auxilium vobis assumptis, harum pauxillum quid sufferentes æstum, Christum has increpantem inueniemus, & vitam tranquille per omnia transigemus. Et his quidem sufficienter in præfatione nostra præmissis, in ceteris euidenter horum cognitio denuntiabitur. Nunc autem ad aliam intentionem dicendi progredior. Quia enim prisca quædam, & vt verius fateamur, apostolica traditio in omnibus ecclesiis inoleuit, vt hi qui ad pontificium prouehuntur, præcedentibus se in eodem ordine, qualiter se habeant quæ suæ fidei sunt, exponendo commendent: Visum est & mihi hoc festanti, me vobis inclinare, & liquido confessionem pronuntiare, quemadmodum a tubis sancti Spiritus (quarum sonus in omnem terram exiuit, & in fines terræ verba) & ab earum alumnis atque asseclis, sacratissimis videlicet patribus nostris educatus, ex ipsis mollibus vngulis didici.

Credo in vnum Deum Patrem omnipotentem, & in vnum Dominum Iesum Christum Filium Dei & Deum nostrum, natum ex Patre sine tempore coæternum: & in Spiri-

τῆ ἀπικεμήριου, καὶ κύμασιν ἄλλεπαλλήλοισ ἐνθαλασσιβόλοντά με διακυβερνηθῆναι, ὅπως καθορμήσομαι ἐπὶ λιμένα θελήματος Χριστοῦ τῆ θεοῦ ἡμεῶν. ἔστι γὰρ ὅτιν ὄντως ἐν τοῖς καθ' ἡμᾶς πόλεμος ἔστι ἀσάθητος, λόχοι βάλλοντές τε καὶ βαλλόμενοι. ἀλλὰ ἔσται νικητήριον ἔργον πλὴν μὴ νικωμένων ἀλήθειαν. εἴτα τε καὶ καταγίδων σφοδρῶν εἰσπνευστῶν σιωπῆσας ὑμᾶς λαβόμενοι, πλὴν τούτων μικρὸν ὑπενέγκαντες (ἀλλω, ὠρήσονται αὐταῖς Χριστὸν ὀπισημῆτα, καὶ γαλιλῶως τῷ βίον ἡμῶν ὑπεξείροντα. καὶ τούτων μὲν δεκωύτως ἐν παρομοίαις ἡμῶν εἰρημῶν, ἐν τοῖς ἐξῆς σαφῶς ἡ ἀκριβῆς περὶ αὐτῶν γνώσις διαγελήσεται. νῦν δὲ ἐφ' ἑτέρῳ σκοπῶν λέξεων ἔρχομαι. ἐπειδὴ γὰρ δεχάμα πῆ, παλιθεῖς δὲ φεσται, δοπολοικὴ παράδοσις ἐν πάσαις ταῖς ἐκκλησίαις διήκε, ἑστὶν παρὸς ἱεραρχίαν ἀγομῆτοῖς τοῖς παρὸ αὐτῶν πατῆρσι ἱεραρχίας ἐγχελεῖσιν, ὡς αὐτῶν πατῆρσι αὐτῶν πίστεως, ἀναπέθεσται. ἐδοξε καὶ μοι τούτοις ἐπομῆναι ὑποκλίναι ἐμαυτὸν ὑμῶν, καὶ δεξιῶς πλὴν κατ' ἐμὲ ὁμολογῆσαι ἔξαγορῶσαι, καθὼς ὑπὸ τῆς σαλπῆγων τῆ πνεύματος ὦν ὁ φθόγγος εἰς πᾶσαι πλὴν γλῶσσαι ἔξῆλθε, & εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα. ἢ παρὰ τῆς αὐτῶν θρημμάτων τε καὶ παρὰ τῶν ἁγίων πατέρων ἡμεῶν ἔξ ἀπαλῶν ὀνύχων ἀνατραφεῖς μεμάθηκα.

Γινεῖω εἰς ἕνα θεὸν πατέρα παντοκράτορα. καὶ εἰς ἕνα κύριον Ἰησοῦν Χριστὸν υἱὸν τῆ θεοῦ καὶ θεὸν ἡμεῶν, γεννηθέντα ἐκ τῆ πατρὸς ἀχρόνως καὶ αἰδίως. καὶ εἰς τὸ πνεῦμα

ANNO
 CHRISTI
 787.

τὸ ἅγιον, τὸ κρείττον καὶ ζωοποιόν,
 τὸ ἐν τῷ πατρὶ δι' ἑοῦς ἐκπορευόμε-
 νον, καὶ αὐτὸ θεὸν ὄν τε καὶ ἡωε-
 ζόμενον· τετάρτη ὁμοούσιον, ὁμο-
 μόν τε καὶ ὁμοῦσον, αἰδίον, ἀκτι-
 στον, τῷ πάντων κτισμάτων δημιουρ-
 γῶν· μίαν ἄρχειν, μίαν θεότητα καὶ
 κρείττητα, μίαν βασιλείαν ἔδωκα-
 μιν καὶ ἔξουσίαν ἐν τρισὶν ὑποστάσε-
 σιν, ἀδιαιρέτως διαουμένην, ἔλω-
 μένην διαιρέτως· μὴ ἕξ ἀτελών ἑσίων
 ἐν πέλει, ἀλλ' ἐν τελῶν πλείων
 ἐν ὑπερτελείᾳ καὶ περτέλει, ὡς ὁ
 μέγας ἔφη Διονύσιος· ὡς κατὰ μὲν
 τὴν ἰδιότητα τῷ προσώπων τετὰ τὰ
 προσκωμύμενα, καὶ δὲ τὸ κοινὸν τῆς
 φύσεως εἰς θεὸς πάντων ποιητῆς ὁρα-
 τῆς τε καὶ ἀοράτων, πάντων θεογον-
 τῆς· ὁμολογῶ δὲ καὶ τὴν διὰ τὴν
 ἡμετέραν σωτηρίαν ἐσθ' ἑσίων τῷ
 ἡμεῶν κατὰ σάρκα γέννησιν τῆς ἐνός
 τῆς ἁγίας τετάρτης τῆς ἑοῦς θεοῦ,
 κρείτου δὲ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἑοῦς,
 ἐκ τῆς ἀληθῆς ἁγίας θεοτόκου ἔδει-
 παρθέντου Μαρίας· οὐσιωθέντος μὲν
 ἡμῖν ὀλικῶς ἡωεὶ ἀνδρίας, μὴ ἐκ-
 σαθέντος δὲ οὐτὲρ ἡμῶν, ὡς τῷ δύο φύ-
 σεων ἀσυγχύτων μεμνημένων μὲν καὶ
 τῷ ἐν αὐταῖς δύο θελημάτων τε καὶ
 ἐνεργειῶν· σαρωθέντος τε ὑπὲρ ἡ-
 μῶν σαρκὶ, καὶ ταφέντος, καὶ ἀνα-
 σταθέντος, εἰς οὐρανὸς τε ἀνεληλυθός,
 καὶ ἕξοντος κρίναι ζώντας καὶ νεκρούς.
 Ἐπὶ τούτοις δὲ προσδοκῶ ἀνάστασιν
 νεκρῶν, καὶ ἐκείνου τῷ προσχθέντων
 αἰώνιδι αἰτίῳ ἀγαθῶν τε καὶ τῷ
 ἐνανθῶν. Ἐξαποδομαὶ δὲ καὶ τὰς πρε-
 σβείας τῆς τε παναγίας ἀρχαίου καὶ

tum sanctum, Dominum & vi-
 uificantem, ex Patre per Filium
 procedentem, & eundem Deum
 esse & cognosci: Trinitatem
 vnius substantiæ, vnius honoris
 & fedis, sempiternam & in-
 creatam, omnium creaturarum
 conditricem: vnum princi-
 pium, vnam deitatem & domi-
 nationem; vnum imperium, po-
 tentatum & potestatem in tri-
 bus subsistentiis, indiuidue qui-
 dem diuisam, & diuise vnitam:
 non ex imperfectis tribus vnum
 aliquid perfectum, sed ex tri-
 bus perfectis vnum superperfe-
 ctum & plusquam perfectum,
 vt magnus locutus est Diony-
 sius. Itaque secundum proprietatem
 personarum tria quidem
 adoranda; at vero secundum
 communem naturam rationem
 vnus Deus omnium factor visi-
 bilium & inuisibilium, omnium
 prouisor. Confiteor autem factam
 propter salutem nostram
 in nouissimis diebus secundum
 carnem natiuitatem vnus san-
 ctæ Trinitatis, Filii scilicet Dei
 & Domini nostri Iesu Christi,
 ex veraciter sancta Dei genitri-
 ce semperq; virgine Maria: con-
 substantialem quidem factum no-
 bis modis omnibus absq; pecca-
 to, non autem desinentem esse
 quod erat; sed duabus naturis
 inconfuse manentibus, vna cum
 consistentibus in se duabus vo-
 luntatibus & operationibus: cru-
 cifixum pro nobis carne, & se-
 pulchrum, & resurrexisset, in caelosq;
 ascendisset, & venturum iudicare
 viuos & mortuos. Insper spero
 resurrectionem mortuorum, &
 singulorum gestorum * reddi-

Locus ob-
 scurus, &
 caute le-
 gendus.

* Gr. addit,
 æternam

ANNO
 CHRISTI
 787.

semper virginis Mariæ, sancto-
rumque angelorum, & sancto-
rum & gloriosissimorum apo-
stolorum, prophetarum, mar-
tyrum, confessorum, & * ma-
gistrorum: salutans & venera-
biles iconas eorum, & omnem
hæreticam abominans conten-
tionem, nec non & eorum du-
ctores atque primores, Simo-
nem videlicet, Marcionem, Ma-
nentem, Paulum quoque Sa-
mosatenum, & Sabellium Li-
byum, eorumque dogmata ne-
faria. Recipio etiam sanctas &
vniuersales sex Synodos, & ea-
rum diuina dogmata pariter &
doctrinas, tamquam quæ di-
uina inspiratione nobis tradita
fuerint. Et cum prima quidem
homouision & vna cum Patre
sine initio Filium esse credens,
anathematizo impium Arium,
Aetium, Eunomium, Eudo-
xium, & Demophilum: post
hos & eos qui iure dicuntur
Dissimiles & Semiariani, atque
omnem coinquinatam eorum
cateruam. Cum secunda vero
Deum esse Spiritum sanctum &
viuificantem confitens, ab-
iicio Macedonium & omnes
qui vnus cum illo sunt sensus,
cum his autem & Deo perosum
Apollinarium, * qui insensa-
te despuit. Cum tertia autem
vnum Dominum Iesum Chri-
stum verum Deum nostrum ex
Patre genitum, eundemque in
nouissimis diebus propter fa-
lutem nostram incarnatum ex
sancta Dei genitrice semper-
que virgine Maria, prædicans,
hominis cultorem Nestorium, &
bigam quæ circa ipsum est, Dio-
dorum aio ac Theodorum, nec non & eorum prodigiosam fabulam
prædicantes, & in Christo personalem dualitatem formantes, procul

ἀειπαρθένου Μαρίας, ἣ τε ἀγίων ἀγγέλων, & ἁγίων ἐκδόξων ἀποστόλων, ἁγίων φητέων, μαρτύρων, ὁμολογητέων τε καὶ διδασκάλων· καὶ ἀσπαζομαι τὰς σεπτάς αὐτῶν εἰκόνας· καὶ πᾶσαν ἀρετικὴν ἐρεχθλίαν βδελύσσομαι, & εὐδὲ αὐτῶν ἠγήτορας τε & παροβολέας, λέγω δὴ Σύμωνα, Μαρτινῶνα, Μανέντα, Γαῦλον τε & Σαμοσατέα, & Σαβέλλιον & Λίβιον, & τὰ αὐτῶν ἐναγῆ δόγματα. Δοξάζομαι δὲ & τὰς ἀγίας & οἰκουμένης ἐξ σωόδοις, & τὰ αὐτῶν δεῖα δόγματα τε & διδάγματα, ὡς δεῖα ἐμπρόσθ' ἡμῖν παρὰ τοῦ θεοῦ καὶ ἡμῶν πατρός ὁμοούσιον & συνδιάρχον ἐστὶν κηρυχθέντος τῷ πατρὶ & υἱόν, ἀναθηματίσω & δυσεβῆ Ἀρειοῦ, Ἀέτιον, Εὐνόμιον, Εὐδόξιον, Δημόφιλον μὲν οὐκ καὶ εὐδὲ ἐν δίκῃς λειτουργίας Ἀνομοίοις τε καὶ Ἡμαρτέοις, & πᾶσαν πλὴν μεμασμένῃν ὁμήγειν αὐτῶν. τῆς δὲ δευτέρας θεοῦ ἐστὶν τὸ πνεῦμα τὸ ἀγίον, τὸ κύριον & ζωοποιῶν, δοξάζομαι Μακεδόνιον & πάντας εὐδὲ ὁμόφρονας αὐτῶν· συντύτοις δὲ καὶ & θεοσυγῆ Ἀπολιναρίῳ, & ἀνοήτως φρονήσαντα. τῆς ἰσότητος ἕνα & κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν & ἁλλοθινὸν θεὸν ἡμῶν ἐκ τῆς πατρὸς γνηθέντα, αὐτὸν τε ἐπὶ ἐσχάτων ἁγίων ἡμετέων διὰ πλὴν ἡμετέων σωτηρίῳ σαρκαῶντα ἐκ τῆς ἀγίας θεοτόκου & ἀειπαρθένου Μαρίας, & ἀνθεοπολάτρω Νεστορίῳ καὶ πλὴν ἀμφ' αὐτῶν ξυνορέδα, φημί δὴ Διοδώρον τε καὶ Θεόδωρον, & εὐδὲ πλὴν αὐτῶν τερατομυθίαν περὶ βωσάντας, ὡς νοήσαντας ἐπὶ Χριστῷ πλὴν παρὰ σωτηρίῳ δόδα, πῶρρω τῆς ἐμῆς ὁμολο-

* doctorum:

* Græc. qui sine mente opinatus est.

ANNO
 CHRISTI
 787.

ὁμολογίας ἐκδιώκω. τῆς δὲ τεταρτῆς
 ἐν δύο φύσεων εἶναι ὁ ἕνα τῆς ἁγίας
 πνεύματος Χριστὸν ὁ δὲ ἡμῶν σαρκὶ
 ἐπιδημήσαντα, ἀναθεματίζω Εὐτυ-
 χέα, Δίοςκορον, καὶ πάντων τῶν ἀνε-
 φαλον αὐτῶν πληθύν, μὲν Ἐσέβηρου τῆς
 δευτέρου, ἔτι ἀδελφίου Ιουλιανοῦ τῆς
 Ἀλικαρνασσέως, τῆς μηδευσαυδίου
 ἀφάρτου σώματος ὁ κώλον ἡμῶν Ιη-
 σουῦ Χριστὸν ἀναλαβέδαι. τῆς ὁ πέμ-
 πτης, ὡς ἡ τῆς πνεύματος μάχησα τὰς
 ἑξ ἀνωθεν τῆς γρόνων ἐπιπολαζούσας
 ἀθέτους αἰρέσεις ἕξέτεμε, ἔτι εὐφω-
 ρετὰς αὐτῶν ἐξορίσθησαν, Ὡριγγίω
 Δίδυμόν τε καὶ Εὐάγειον, καὶ τὸ ἕξω-
 δομα ὡς αἰρετικῶν * περὶ σημείων
 μηδευσαυδίου. τῆς ὁ ἕκτης, ὡς ἂν ἐν δύο
 φύσεων ὁ Χριστὸν, ἕξ ἂν ὅστιν, οὕτως
 ἔτι δύο φύσεως ἀλλήλων τε καὶ ἐνερ-
 γείας ἐν ἑκάτερα φύσεως πέπευκα, ἀν-
 θεστητή τε καὶ δευτή, καὶ ἰσοβάλλω τῶν
 ἀναθεματῶν Κόρον, Σέργιον, Ὀνώριον,
 Πύρρον, Γαῦλον, ἔτι πάντας τῶν ὁμο-
 δόξοις αὐτοῖς, καὶ τὰ αὐτῶν δόγματα
 ὡς Σοδομῆν ἄμπελον καὶ Γομορρῆ-
 νῶ κληματῶν ἐχούσαν βόξω πυρίας
 μεμίσσηκα. τῆς δὲ αὐτῆς ἁγίας ἕκτης
 συνόδου, μὲν πάντων τῶν ἐν θέσει
 καὶ θεωδῶς ἐκφωνηθέντων δόγματων
 παρ' αὐτῆς, καὶ τῶν ἐκδοθέντων κανό-
 νων ἀποδέξασθαι, ἐν οἷς ἐμφέρεται
 ἐν ποι τῶν σεπλῶν εἰκόνων χρυσῶν
 ἀμνὸς δακτύλῳ τῆς πρεσβυτέρου δε-
 κνυμῶν ἐγχαράσσεται, ὅς εἰς τύπον
 παρελήφθη τῆς χρείας, ὁ δὲ ἁγ-
 νῶν ἡμῶν διὰ νόμου πρεσβυτέρων
 ἀμνὸν Χριστὸν ὁ δὲ ἡμῶν. τῶν
 οὐκ παλαγοῖς τύποις καὶ τῆς σκιάς,

* ἀντι-
 πρὸς

a confessione mea repello. Præ-
 terea cum quarta ex duabus natu-
 ris & in duabus naturis v-
 num sanctæ Trinitatis Chri-
 stum Deum nostrum carne ven-
 nisse sentiens, anathematizo
 Eutychetem, Dioscorum, & to-
 tam ipsorum sine capite multi-
 tudinem, vna cum diuinitus ful-
 minando Seuero, & infando Iu-
 liano Halicarnasseo, qui fabulo-
 se Dominum nostrum incorru-
 ptum corpus suscepisse perhi-
 buit. Denique in quinta, quæ
 sicut machæra spiritus in super-
 ficie quodammodo ex prioribus
 temporibus nauigantes iniquas
 rescidit hæreses, & inuentores
 patefecit earum, Origenem vi-
 delicet, & Didymum, & Eua-
 grium; ita & ego has, utpote
 portentosas hæreticorum fa-
 bulationes, repello. Porro per
 sextam sicut ex duabus naturis
 Christum, ex quibus & est, olim
 esse didiceram; ita & duas natu-
 rales voluntates & operationes
 eius in vtraque natura credidi,
 humana scilicet & diuina. Sum-
 mittoque anathemati Cyrum,
 Sergium, Honorium, Pyrrhum,
 Paulum, & omnes confectatores
 eorum: dogma quoq; ipsorum,
 ut Sodomiticam vitem, & Go-
 morrhiticam propaginem, ama-
 ritudinis bottrionem habentes,
 odiui. Ipse autem sanctæ sextæ
 Synodi cum omnibus dogmati-
 bus, quæ legaliter ac diuinitus
 ab ea promulgata sunt, etiam de-
 promptos Canones recipio; in
 quibus refertur: In quibusdam
 venerabilium imaginum pictu-
 ris agnus digito præcursoris ex-
 aratur ostensus, qui in figura
 præcessit gratiæ, verum nobis per legem demonstrans agnum, Chri-
 stum videlicet Dominum nostrum. Veteres ergo figuras & vmbas,

Concil. Tom. 19.

Z

ut pote veritatis indicia, & præcedentes characteres ecclesiæ traditos salutantes, gratiam honore præferimus & veritatem, hanc ut legis plenitudinem admittentes. Ut ergo perfectio etiam per colorum operationes in omnium vultibus depingatur, characterem agni Dei nostri Christi, qui tollit peccata mundi, secundum humanitatem etiam in iconis ex hoc pro veteri agno definimus depingi: per eum videlicet celsitudinem humilitatis Dei Verbi considerantes, & ad memoriam conuersionis quam in carne gessit, passionis quoque ac salutaris mortis eius adducti, atque redemptionis quæ hinc est mundo effecta. Superfluas autem tumultuationes & garrulitates post hæc inconsulte promulgatas, ut apud vos minime receptas, neque per diuinam gratiam dictas, irritas æstimamus: & aue istis dicentes, fugacesque facturi, accingimus lumbos mentis nostræ in veritate, & fuscitamus vna cum piis & fidelibus imperatoribus nostris, propugnatoribus videlicet veritatis, ad vnitatem sanctæ Dei ecclesiæ: a quibus & Synodum vniuersalem petiuimus in præsentia totius eorum Deo amabilis populi; & postulationi nostræ pie annuerunt. Vnde vos qui superædificati estis super fundamentum apostolorum & prophetarum, ipsum videlicet summum & angularem lapidem Christum Iesum, quemadmodum in præcedentibus dictum est, concertatores & confectatores ac auxiliares fumentes, confidentiam talem habemus

Ephes. 2.

ὡς τῆς ἀληθείας σύμβολα τε ἔσονται
 χροματά, τῆ ἐκκλησίας ὡς ἀδεδό-
 μητοῖς κατασπαζόμενοι, τὴν χάριν
 πνευματικῆν καὶ τὴν ἀληθειαν, ὡς
 πληθυσμα νόμου τῶν τῶν ὑποδείξά-
 μητοι. ὡς αὐτὸ οὐδὲν τὸ τέλειον ἔστι ἐν ταῖς
 χρωματουργίαις ἐν ταῖς πάντων ὄψε-
 σιν ὑπογράφεται, (Ὡ) τῶ ἀίροντος τὴν
 ἀμύρην τῶ κόσμου ἀμωδ Χριστοῦ
 τῶ θεοῦ ἡμῶν καὶ τὸ ἀνθρώπινον χρομα-
 κτικόν. ἔστι ἐν ταῖς εἰκόσιν ὅτι τῶ νῦν ἀν-
 τὶ τῶ παλαῶν ἀμωδ ἀνάσπυροῦσθαι
 οὐδέσθαι, δι' αὐτῶ τῶ τῆς ταπεινώσεως
 ἕως τῶ θεοῦ λόγου κατανοοῦντες, καὶ
 πρὸς μνήμην τῆς ἐν σαρκὶ πολιτείας,
 τῶ τε πάθους αὐτῶ καὶ τῶ σωτηρίου
 θανάτου χροματικῶν, ἔστι τῆς ἐν-
 πεδῆν χροματικῆς τῶ κόσμῳ ὁπολυπώ-
 σεως. τὰ δὲ ἀπειπὰ θρυλλημάτων τε καὶ
 βασιλειῶν μὴ ταῦτα ἀβούλως
 ἐμφωνήσαντα, ὡς ὡς ἡμῶν μὴ ὁπο-
 δεχθέντα, μηδὲ καὶ θείαν χάριν λα-
 λήσαντα, ἀθέετα ἠεροδμαί· καὶ χαί-
 ρειν τοῦτοις εἰπόντες, ἔστι ἐμποδῶν ποιη-
 σάμενοι, διαζωνήμεθα ταῖς ὁσφύας ἡ-
 μῶν τῆς διδωσίας ἐν ἀληθείᾳ, καὶ δια-
 νισάμεθα ἅμα τοῖς ὁσέβεισι χρομα-
 χοῖς τῆς ἀληθείας πρὸς βασιλεῶν ἡ-
 μῶν πρὸς ἔνωσιν τῆς ἀγίας τῶ θεοῦ κα-
 θολικῆς ἐκκλησίας· οὐ καὶ σωδὸν
 χροματικῶν οἰκουμένην ἡπιστάμεθα ὅτι
 παροῖσθαι πάντες τῶ φιλοχρίστου αὐ-
 τῶ λαοῦ· καὶ τῆ ἡμετέρας ἀπὸ τῶ
 σέβας ἐπέβωσαν. ὅθεν ἡμᾶς ὁποῖ
 κοδομηθέντας ὅτι τῶ θεμελίῳ τῶ
 ὁποσάλων καὶ πνευματικῶν, ὅτι ὁπο-
 κρογωνιάμου αὐτῶ Ἰησοῦ Χριστοῦ, κα-
 θὰς ἐν τοῖς πνεύματι εἶρηται, συμμά-
 χους καὶ σωσπαδῶν ἔστι σινασπας λα-
 βόμενοι, πεποιθήσιν τοῦ τῶν ἐχθρῶν

ANNO CHRISTI 787.

ANNO CHRISTI 787.

πρὸς τὸ θεόν· οὐχ ὅτι ἰκανοὶ ἴσμεν
 ἀφ' ἑαυτῶν λογισθεδαί π ὡς ἔξ ἑαυ-
 τῶν, ἀλλ' ἡ ἰκανότης ἡμῶν ἐκ τῆς θεοῦ
 ἔστιν· ὅτι τὰ διεφθάρτα μέλη καὶ δόπο-
 ρισθέντα εἰς ἐν σῶμα συναρμοστού-
 μιν καὶ συμβιβασθέντων πλὴν αὐ-
 ξησὶν ποιήσεται, ἐν οἷς κεφαλὴ ἔστιν ὁ
 Χριστός· καὶ μηκέτι εἶη διεσκορπισμέ-
 να. καὶ λοιπὸν αἰτοῦμαι πλὴν ὑμετέ-
 ραν ἀγιότητα, ἕως ἥτις δύο τοποτηρη-
 τῶν δόποσειλα μετὰ θεητόρου γραμ-
 ματίου ὑμῶν, καὶ εἰ πῶς ἔστιν ὑμῶν ἐκ τῆς
 θεοῦ ἐνηχοῦμενον πρὸς τῆς ὑποθέσεως
 ταύτης, φανερόσεται ἡμῖν· ὡς ὁ φει-
 λόντων καὶ τῶν τοποτηρητῶν ὑμῶν, καὶ
 τῶν γραμματίων ὑμῶν συνοδικῶς ἰππ
 πᾶσι, τῶν μὲν λαλήσεται, τῶν δὲ αἰα-
 γνωσθῆναι, ὅπως ἐνωθῆ τὰ διεφθάρ-
 να. αὐτὸ γὰρ ποδο καὶ ἄρα τῆς πρὸς ἑ-
 δρου τῆς πρεσβυτέρας Ρώμης ἡπιστά-
 μεθα. καὶ παρακαλῶ ὑμᾶς ἀδελ-
 φικῶς, πλὴν δόποσειλα ὑμῶν πρὸς ἑ-
 φθέρου φανῆναι, ὡς τῆς θεοῦ πα-
 ρακαλοῦντος δι' ἡμῶν, πάντα ἐρῶν ὄν-
 τες καὶ τῶν ἐνδεῶν σκοπὸν ὑμῶν, φα-
 νερόσεται ἡμῖν. γέγραπται γάρ· χεί-
 λι ἱερέων φυλάξεται γνώσιν, καὶ νό-
 μον ἐκζητήσασιν ἐκ στόματός αὐτῶν.
 πεπίσμεθα γὰρ, ὅτι τὰ ἀπέρματα τῆς
 ἀληθείας ἐν ἑαυτοῖς διασώζετε. καὶ τῶν
 ἀσεβῆς δὲ ἡμῶν βασιλεῖς καὶ κατὰ
 πάντα ὀρθόδοξοι τῆς ἀληθείας βεβαίω-
 σιν ἰππασῶνται, καὶ κύριον τὸ θεόν
 ἱκετεύοισι καὶ τῶν τῆς θεολογίας ἐπώ-
 νυμον Γρηγόριον, ἵνα γράμματα ἡμῶν
 ἐπὶ τῆς θεοῦ ἐν, ἐπὶ τῆς τριάδος, ἰσώμέ-
 νοι ἐὼς ὁμόημοι καὶ ὁμόφρονες· ὅτι τῆς ἀ-
 γίου πνεύματος, οὐ κατ' ἀλλήλων, ἀλλ'
 ἀλλήλων· ὅτι τῆς ἀληθείας
 Concil. Tom. 19.

ad Dominum: non quod suffi- 2. Cor. 3.
 cientes sumus cogitare aliquid
 a nobis, quasi a nobis, sed suffi-
 cientia nostra ex Deo est; quia
 disructa membra & discissa in
 vnum corpus compactum &
 connexum crescere faciet, in
 quibus caput est Christus; & vl-
 tra iam non erunt disperfa. De
 cetero rogamus sanctitatem ve-
 stram, vsq; ad duos loci feruato-
 res mittere cum deiloqua epi-
 stola sua; & quidquid sibi fuerit
 diuinitus super hoc negotio re-
 uelatum, nobis facere manife-
 stum: vt secundū quod debitum
 est, tam loci feruatores, quam li-
 teræ vestræ synodice siue ad lo-
 quendum, siue ad legendum in
 omnibus inueniantur, quatenus
 per hoc quæ scissa sunt, vniantur.
 idipsum enim & a præfule
 senioris Romæ petiuimus. & ro-
 go vos fraterne, apostolicam vo-
 bis vocem pronuntians, tam-
 quam Deo exhortante per nos;
 omnia perferutantes secundum
 consilium vestrum quod in Deo,
 patefacite nobis. Scriptum est
 enim: *Labia sacerdotum custo-* Malach. 2.
dient scientiam, & legem exqui-
rent ex ore eorum. Certi enim
 sumus, quod semina veritatis in
 vobis salua custodiatis. Sed &
 pii imperatores nostri & per
 cuncta orthodoxæ veritatis fir-
 mitatem sectantur, & Domino
 Deo supplicare non cessant, se-
 cundum Gregorium qui a theo-
 logia cognomen fortitus est: vt
 efficiamur nos, qui vnus Dei
 existimus, vnum: & qui sumus
 Trinitatis, vniti, & honore pa-
 res, atque vnanimis in cunctis
 inueniamur: & qui sumus fan-
 cti Spiritus, non contra inui-
 cem, sed pro inuicem sumus: & qui
 sumus veritatis, idipsum sapientes
 Z ij

Orat. de pace 1.

atque dicentes exhibeamur, & non sit contentio vel dissensio in nobis: sed sicut habemus vnum baptisma, vnam fidem, ita & consonantiam vnam in omni ecclesiastico negotio. Et pax Dei quæ exuperat omnem sensum, in vnum nos conducatur, & diuisa vniantur, atque diuturnum vulnus sanetur, & incolumitate fidei integros seruet, & in vera confessione atque concordia stabiliat omnes, vniantque sanctam ecclesiam suam, & compescat scandala quæ superarent ei. intercessionibus intermeratæ dominæ nostræ Dei genitricis & omnium sanctorum fiat. Amen.

Petrus & Petrus Deo amabiles presbyteri, & locum retinentes beatissimi papæ Hadriani senioris Romæ, dixerunt: Huiusmodi literas sanctissimus papa recepit, & idcirco direxit nos cum rescriptis quæ iam lecta sunt.

Ioannes Deo amabilis presbyter, & locum retinens orientalium principum sacerdotum, dixit: Hæ literæ, & pietas imperii fecit nos venire huc, & effugere iniquorum illorum ecclesiæ inimicorum manus.

Sancta Synodus dixit: Deus vos bene adduxit.

Constantinus Deo amabilis diaconus & notarius dixit: Præ manibus habeo memoratos quaterniones qui missi sunt ab oriente: & si iubetis, legemus.

τὸ αὐτὸ φρονουῦντες καὶ λέγοντες, ἵνα μὴ εἴη ἕρις καὶ διχοστασία ἐν ἡμῖν· ἀλλ' ὡσπερ ἔχομεν ἐν βάπτισμα, μίαν πίσιν, ἕνωσιν καὶ συμφωνίαν μίαν ἐπὶ πάντες ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων. καὶ ἡ εἰρήνη τῆς θεοῦ ἡ ὑπερέχουσα πάντα νοῦν, εἰς ἐν συναγαχθῆναι ἡμᾶς, ἵνα τὰ διηρημένα ἐνωσθῆ, ἵνα τὸ χροῖον ἔλκος ἰασαίτο, ἵνα ἐν ἀρεστῆ πίστει ἀκραφνοῦν καὶ ἀληθοῦς ὁμολογίας ἐσσυμφωνίας σπείξῃε πάντας, ἵνα φρουρήσῃε τὴν ἀγίαν αὐτῆς ἐκκλησίαν, καὶ παύσῃε τὰ κατ' αὐτῆς ἐπιεικίμιστα σκάνδαλα. προσβείαις τῆς ἀρχαίου δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ πάντων τῶν ἁγίων ἡμεῶν ἀμην.

Γέρζος ἔπερζος ὁ θεοφιλέστατος πρεσβυτέρου, ἔπειτα τὸν ἐπέχοντες τῆ μακαριωτάτου πάπα Ἀδριανοῦ τῆς πρεσβυτείας Ρώμης, εἶπον· τοιαῦτα γράμματα δεξάμενος ὁ ἀγιώτατος ἡμῶν πάπας, τοῦτου ἔνεκεν ἀπέστειλεν ἡμᾶς μετ' ἡμῶν ἀπὸ τῶν ἀφῶν τῶν ἡδη ἀναγνωθέντων.

Ἰωάννης ὁ θεοφιλέστατος πρεσβυτέρου, καὶ τὸν ἐπέχων τῶν ἀναπολικῶν χειρῶν, εἶπεν· ταῦτα τὰ ἱερὰ γράμματα, καὶ ἡ ἀσέβεια τῆς βασιλείας παρεσιδύασεν ἡμᾶς τὴ παραγυῖναι ἐν ταῦτα, καὶ διαφυγεῖν τῶν παρδύμων ἐκείνων καὶ ἐλθεῖν τῆς ἐκκλησίας ταῖς χεῖρας.

Ἡ ἀγία συνόδος εἶπεν· ὁ θεὸς καλῶς ἡμᾶς ἠνέγκεν.

Κωνσταντῖνος ὁ θεοφιλέστατος διάκονος ἐνοτάριος εἶπεν· ἐπὶ χεῖρας ἔχω τὰς μνημονυθείσας τετραδάς ταῖς δευσαλείσας ἐκ τῆς ἀναπολιῆς καὶ ἐκκαλέετε, ἀναγνώσομαι.